

תת"ע 4239/05/14 - מדינת ישראל נגד דרור משה ברוטפלד - בעצמו

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 4239-05-14 מדינת ישראל נ' ברוטפלד
בפני כב' השופט אהרן האוזרמן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דרור משה ברוטפלד - בעצמו

הנאשם

הכרעת דין

הנאשם זכאי מחמת הספק.

כנגד הנאשם נרשמה ביום 23.12.13 הודעת תשלום קנס, בגין עבירה של חניית רכב על המדרכה במקום שלא הוסדר להעמדת רכב והחנייתו, עבירה על תקנה 72(א)(2) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו, וביום 05.10.14 נשמעו בפני הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה העיד עד התביעה השוטר רס"ל שאול מהתבי, והוגשו מטעמו דו"ח פעולה שערך (ת/1) והודעת תשלום קנס שנרשמה על ידו (ת/2).

על פי גרסת המאשימה, ביום 23.12.13 בסמוך לשעה 20:20 נמצא הנאשם כאשר רכבו חונה בתל אביב ברחוב איסרליש, בצמוד לבניין מס' 10, כאשר הרכב עומד בניצב למדרכה בצמוד לקיר הבניין, ועל פי גרסת השוטר הרכב בולט לכיוון המדרכה, כאשר אופן חנייתו כמתואר מונע/מפריע לטענת השוטר למעבר הולכי רגל על המדרכה.

עד התביעה, סייר תנועה, זומן למקום על פי קריאת "מוקד" שהתקבלה במוקד המשטרה (מוקד "100") לאחר שמתלונן בעל אופנוע, התקשר למוקד ודיווח על כך שרכב הנאשם, ג'יפ שברולט, חוסם את המעבר על המדרכה וכי אינו יכול לעבור עם אופנוע. (דו"ח הפעולה ת/1).

על פי גרסת עד התביעה, כפי שרשם בנסיבות המקרה בדו"ח (ת/2): "**הבחנתי ברכב הנ"ל חונה על המדרכה והולכי רגל לא יכולים לעבור צריכים לרדת מהמדרכה וחסם כניסה לבניין, כאשר אדם סביר לא יכול להיכנס מבלי לסובב את גופו לאחור**".

לגרסת הנאשם, החנה את רכבו בשטח הבניין במקום שאינו אסור לחנייה, לצדו חנו רכבים נוספים, ורכבו לא בלט לשטח המדרכה בצורה המונעת או מפריעה למעבר הולכי רגל על המדרכה מאחוריו.

זאת ועוד, טוען הנאשם כי רוכב האופנוע המתלונן, אשר כנראה מסיבה כלשהיא "התרעם" על כך שהנאשם חנה במקום, התלונן בתואנת שווא וכי דווקא הוא זה שהפריע למעבר הולכי רגל על המדרכה בכך שהעמיד את האופנוע מאחורי רכב הנאשם על המדרכה.

הנאשם הציג בביהמ"ש 2 צילומים (נ/1 ו-נ/2) בהם תעד לטענתו את אופן חנייתו במקום במעמד רישום הדו"ח כנגדו.

עוד טוען הנאשם כי כאשר הוא עצמו שב לרכבו, ראה במקום את השוטר כשהוא משוחח עם המתלונן וגובה ממנו אמרה/תלונה, למרות זאת פרטי המתלונן לא נרשמו, המתלונן לא צורף כעד תביעה בכתב האישום וכן המתלונן לא זומן להעיד בביהמ"ש.

לאחר ששמעתי את הצדדים, ובחנתי את הראיות שהובאו בפני, לא אוכל לקבוע במידה הנדרשת במשפט הפלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום, וזאת מהנימוקים הבאים:

ראשית בתיעוד נסיבות ביצוע העבירה בדו"ח, החסיר עד התביעה עובדות מהותיות, כדלקמן: העד לא רשם בנסיבות המקרה בדו"ח את הערכתו או מדידתו לגבי כמה משטח המדרכה נחסם על ידי הרכב לטענתו, וכן לא רשם פרטי המלאים של המתלונן או תמצית התלונה. השוטר רשם כי פגש במתלונן במקום אולם החסיר את יתר הפרטים כמתואר.

בהעדר עובדות מהותיות אלו, מקנן בי החשש שמא יתכן ושגה העד בהתרשמותו מנסיבות המקרה.

זאת ועוד, תקנה 72(א)(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1981, אוסרת חנייה: "**על המדרכה, למעט במקום שהוסדר להעמדת רכב והחנייתו לפי חוק עזר שהותקן על פי סעיף 77 לפקודה, ובלבד שנותר מעבר להולכי רגל**".

הוצגו בפני תמונות נ/1 ו- נ/2. מצאתי כי מדובר בחנייה בשטח שאינו ציבורי בצמוד לקיר הבניין, כאשר במקום אפשרית חנייה בניצב למדרכה זה לצד זה של כ- 4 רכבים, כאשר אם הרכבים חונים בצמוד לקיר הבניין אין הרכבים בולטים או חוסמים את המדרכה, בוודאי לא בצורה שהם מונעים מעבר הולכי רגל, גם אם מדובר בעגלת תינוק (כטענת התובעת).

מאחר ומדובר בחנייה הצמודה לבניין שאינה בשטח ציבורי, אין צורך בהבאת אישור על היות החנייה במקום מוסדרת על פי הוראת סעיף 77 לפקודת התעבורה.

לא זו אף זו, כאמור המתלונן לא צורף כעד תביעה בכתב האישום וגרסתו לא הובאה בפני. אני רואה בכך פגיעה בסיכויי הגנתו של הנאשם וביכולתו להתגונן, במיוחד כאשר אותו מתלונן הוא העד המרכזי, "מחולל" הפרשה כולה. כל זאת יש לומר, עוד בטרם בדקתי את טענתו הנגדית של הנאשם, כי המתלונן צולם כשהוא עומד בעצמו על המדרכה ובכך לכאורה עבר המתלונן בעצמו את אותה העבירה, נשוא כתב האישום.

בבואי לשקול את גרסאות השוטר והנאשם זה מול זה, מצאתי כי בהעדר עדות המתלונן, נבקעו סדקים בגרסת המאשימה, כאשר מנגד הנאשם עמד על גרסתו, עדותו בבית המשפט לא נסתרה בחקירה נגדית, ועשתה עלי רושם אמין.

לאור כל האמור לעיל, החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

מזכירות תעביר העתק מהכרעת הדין לצדדים (ולנאשם בפקס' על פי הפרטים המופיעים בסיום הפרוטוקול מאתמול).
הנאשם פטור מכל התייצבות נוספת בבית המשפט.

ניתנה היום, י"ב תשרי תשע"ה, 06 אוקטובר 2014, בהעדר הצדדים